Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L[e]c[ti]o ij

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

℣. Aperiam in parabolis os
meum loquar ꝓpoſitiones ab
initio ſeculi Inclinate. Le. ij.
S i em̄ ille qui erat dei filius
i infirmitate noſtre carnis ap
parens decreta legis a ſe date
implebat: ſolennitates legitti
mas cum ceteris hominibus
frequentando quid nobis q̄
ſerui ſumus agendum eſt q̄n/
to ſtudio et hec ⁊ alie feſtiuita
tes ⁊ bonis operibus ſūt p̄ue
niende ⁊ digna reuerentia cuz
venerint celebrande. Tu autē
℟. Vos qui tranſituri eſtis
iordanem edificate altare do
mino de lapidib9 quos ferruz
non tetigit. Et offerte ſup illō
holocauſtum ⁊ hoſtias pacifi
cas deo veſtro. ℣. Cumq; in
traueritis terram quā dn̄s da
turus eſt vobis edificate alta
re domino Et offer. Lectō iij
E t inuenit in templo vendē
tes oues et boues ⁊ colūbas
⁊ numularios ſedentes. Et
cum feciſſet quaſi flagellum d̄
reſticulis om̄s eiecit de tēplo
Oues quoq; ⁊ boues ⁊ nu/
mulariorum effudit es ⁊ menſas
ſubuertit. Non eſt putanduz
q̄ hec venalia in ip̄o templo fi
erent ſed potius in porticib9
quibus ip̄m templum cinge/
batur Tu. ℟. Sicut fui cuz
moyſe ita ero tecum dicit dn̄s
Confortare et eſto robuſt9 in
troduces p̄p̄lm meū i t̄rā lacte
et melle manantē. ℣. Om̄i te/
cum eſt dominus deus tuus:
in om̄ib9 ad quecunq; perrexe
ris. Confor. Glia Conforta.
A udiuit om̄is iſrael Capi.
iudicium quod iudicaſſ; rex
⁊ timuerunt regem videntes
ſapientiaz dei eſſe in illo ad fa
ciendum iudicium Deo gra.
Super bened. añ Afferte iſta
hinc dicit dn̄s ⁊ nolite facere
domum patris mei domū ne/
P reſta q̄s Col. gociationis
om̄ps d̄s: vt obſeruatōnes ſa
cras annua deuotōe recolen/
tes ⁊ corpe tibi placeamus et
mente. P. Super populum.
D epcationem nr̄am queſu/
mus dn̄e benignus exaudi: et
quibus ſupplicādi preſtas af/
fectum tribue defenſionis au/
xilium Per Super mag. añ
Soluite templum hoc dic̄ do
minus ⁊ poſt triduum reedifi
cabo illud: hoc aūt dicebat de
templo corporis ſui Feria ter
H Ec ſunt tia Lcō prima
nomia filiorum iſrahel
qui ingreſſi ſunt in egyptum
cum iacob Singuli cum do/
mib9 ſuis introierunt Rubē
Symeon: Leui: Iudas: yſa/
char: zabulon ⁊ beniamin: dā
⁊ neptalim: gad et aſer Erāt
igitur om̄es anime eorū q̄ in/
greſſi ſūt de femore iacob ſep/
tuaginta Tu autem domine
℟. Sicut fui vt ſupra Lcō ij

Ioſeph aūt i egipto erat. quo
mortuo ꝛ vniuerſis fratribꝫ e-
ius omniꝗ cognatōne ſua filij
iſrael creuerūt ꝛ quaſi germi-
nantes multiplicati ſūt ac ro
borati nimis impleuerūt ter-
ram. Tu. ℟. Populę meus
quid feci tibi aut quid mole-
ſtus fui tibi reſponde mihi q̊-
niā ego eduxi vos de t̄ra egip
ti ꝛ de domo ſeruitutis q̄dra-
ginta annos in heremo Mā-
na plui vobis: ꝛ obliti eſtꝫ me
dicit dn̄s. ℣. Adduxi vos ꝑ
deſertum quadraginta ānos
i heremo ego dn̄s Mā. ℟. iij
Surrexit interea rex nouꝰ ſup
egiptuꝫ qui ignorabat ioſeph
Et ait ad populū ſuuꝫ. Ecce
populus filiorum iſrael mul-
tus ꝛ fortior nobis eſt. Veni
te ſapienter opprimamus euꝫ
ne forte multiplicetur: ꝛ ſi in-
gruerit contra nos bellū ad-
datur inimicis noſtris: expu-
gnatiſꝗ nobis egrediat̃ d̄ ter
ra. Tu. ℟. Adduxi vos per
deſtū q̄dragīta ānos. ego dn̄s
nō ſūt attrita veſtimenta ve-
ſtra. Manna de celo plui vo
bis ꝛ obliti eſtis me dicit do-
minus. ℣. Populę meus q̄d
feci aut q̄d moleſtus fui tibi:
r̄nde mihi q̄m ego eduxi vos
de terra egypti Manna Gl̄a
Manna. Laudes fer. Cap
Placatus eſt dn̄s ne faceret
malum quod locutus fuerat
aduerſus populū ſuū ꝛ miſer-
tus eſt populo ſuo dn̄s d̄s no
ſter Deo grās. Sup bn̄d. an̄
Quid me queritis interficere
hominē qui vera locutus ſuꝫ
Sacre nobis q̄s Col. voſ
dn̄e obſeruatōis ieiunia ꝛ pie
conuerſatōis augmentum: et
tue ꝓpiciationis continuū pre
ſtens auxiliū Per Sup poplꝫ
Miſerere dn̄e populo tuo: et
continuis tribulatōibꝫ labo-
rantem ꝓpicius reſpirare con-
cede. Sup Mag. an̄. Vnuꝫ
opus feci ꝛ admiramini qꝛ to
tum hoiem ſanū feci i ſabba-
to. Feria ſecūda. S. Johem.
In illo tp̄e: Preteriēs ie-
ſus vidit hominē cecuꝫ
a natiuitate Et reliq̄. Omēa
Venerat dei filiꝰ lc̄ōis eiuſ.
ad ſolēnitateꝫ ſcenophagie et
nouiſſimo die hmōi feſtiuita-
tis ſtās i templo docebat po-
pulum qui ad diem feſtū con
fluxerat: redarguebat iudeos
infideles vt myſterijs diuini
tatis ſue inſtrueret fideles. T
℟ de hiſto. Locutus ē dn̄s.
Sed miſeri ꝛ totius Lc̄ō. ij.
boni inimici iudei verba illiꝰ
ferre non valētes ad lapides
confugerūt querētes obruere
quē nō poterāt intelligere. ip
ſe hinc tranſiēs ꝑ mediū illoꝝ
ibat. necdum quippe venerat
horꝫ eius quam p̄finierat paſ
ſioni qꝛ nō in ſcenophagia ſꝫ